

31993L0015

15.5.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 121/20

DIRECTIVA 93/15/CEE A CONSILIULUI
din 5 aprilie 1993
privind armonizarea dispozițiilor referitoare la introducerea pe piață și controlul explozivilor de uz civil

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât articolul 8a din tratat prevede stabilirea pieței interne până la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă trebuie să cuprindă o zonă fără frontiere interne, în care să fie asigurată libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor conform dispozițiilor tratatului;

întrucât articolul 100a alineatul (3) din tratat prevede ca, în propunerile sale în materie de siguranță, Comisia să considere ca bază un nivel ridicat de protecție;

întrucât libera circulație a produselor presupune îndeplinirea anumitor condiții de bază; întrucât în special libera circulație a explozivilor presupune armonizarea legislațiilor privind introducerea pe piață a acestora;

întrucât explozivii de uz civil fac obiectul unor reglementări interne detaliate, în special în ceea ce privește normele de securitate și de siguranță; întrucât aceste reglementări interne stabilesc, în special, faptul că autorizațiile de introducere pe piață se eliberează doar după ce explozivii au trecut cu bine o serie de teste;

întrucât armonizarea dispozițiilor privind introducerea pe piață presupune armonizarea normelor interne divergente pentru a asigura libera circulație a acestor produse fără scăderea nivelurilor optime de securitate și de siguranță;

întrucât prezenta directivă definește doar cerințele esențiale care trebuie respectate de testele de conformitate pentru explozivi;

întrucât, pentru facilitarea procesului de a demonstra respectarea cerințelor esențiale, este foarte util să se dispună de standarde armonizate la nivel european privind, *inter alia*, metode de testare a explozivilor; întrucât în prezent nu există astfel de standarde;

întrucât standardele armonizate pe plan european sunt elaborate de organisme private și trebuie să își mențină statutul de texte neobligatorii; întrucât, în acest sens, Comitetul European de Standardizare (CEN) a fost recunoscut ca unul dintre cele două organisme competente să adopte standarde armonizate în concordanță cu orientările generale de cooperare între Comisie, CEN și Comitetul european de standardizare electrotehnică (Cenelec), ratificate la 13 noiembrie 1984; întrucât, în înțelesul prezentei directive, „standard armonizat” înseamnă un text ce stabilește specificațiile tehnice adoptat de CEN în baza unui mandat conferit de Comisie, conform Directivei 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea informațiilor în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽⁴⁾ și respectând orientările generale menționate mai sus;

întrucât Consiliul, prin Decizia 90/683/CEE din 13 decembrie 1990 privind modulele diferitelor faze ale procedurilor de evaluare a conformității destinate utilizării în directivele de armonizare tehnică ⁽⁵⁾, a pus în aplicare mijloacele armonizate în materie de proceduri pentru evaluarea conformității; întrucât aplicarea acestor module pentru explozivi face posibilă determinarea responsabilității fabricanților și organismelor responsabile pentru aplicarea procedurilor de evaluare a conformității ținând seama de natura explozivilor în cauză;

întrucât, în materie de siguranță, normele referitoare la transportul explozivilor fac obiectul convențiilor și acordurilor internaționale; întrucât, la nivel internațional, există recomandările Organizației Națiunilor Unite în materie de transport al mărfurilor periculoase (inclusiv al explozivilor), aria de aplicare a acestora depășind cadrul Comunității; întrucât, în consecință, prezenta directivă nu privește normele de transport;

⁽¹⁾ JO C 121, 13.5.1992, p. 19.

⁽²⁾ JO C 305, 23.11.1992, p. 128 și JO C 115, 26.4.1993.

⁽³⁾ JO C 313, 30.11.1992, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 109, 26.4.1983, p. 8, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 90/230/CEE a Comisiei (JO L 128, 18.5.1990, p. 15).

⁽⁵⁾ JO L 380, 31.12.1990, p. 13.

întrucât articolele pirotehnice necesită măsuri corespunzătoare pentru asigurarea protecției consumatorilor și siguranței publicului; întrucât este prevăzută pregătirea unei directive suplimentare în acest domeniu;

întrucât definirea produselor prevăzute în prezenta directivă trebuie să se bazeze pe definițiile acestor produse așa cum sunt prevăzute în recomandările menționate anterior;

întrucât domeniul de aplicare al prezentei directive include muniția, dar numai în ceea ce privește normele referitoare la controlul transferurilor, precum și la dispozițiile legate de acestea; întrucât, muniția făcând obiectul transferurilor în condiții similare armelor, este oportun ca transferurile de muniție să se supună unor dispoziții similare celor care se aplică armelor, așa cum prevede Directiva 91/477/CEE din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme ⁽¹⁾;

întrucât sănătatea și siguranța lucrătorilor care fabrică sau utilizează explozivi trebuie, de asemenea, protejată; întrucât este în curs de pregătire o directivă suplimentară care să reglementeze, *inter alia*, sănătatea și siguranța lucrătorilor implicați în activități legate de fabricarea, depozitarea și utilizarea explozivilor;

întrucât, în cazul unei amenințări grave sau al unui atentat grav la siguranța publică din cauza deținerii sau utilizării ilicite a explozivilor sau muniției care fac obiectul prezentei directive, este oportun ca statelor membre să le fie permisă o derogare, în anumite condiții, de la dispozițiile prezentei directive în materie de transfer;

întrucât, în cele din urmă, este esențială stabilirea mecanismelor de cooperare administrativă și întrucât este oportun ca, în acest sens, autoritățile competente să se inspire din Regulamentul (CEE) nr. 1468/81 al Consiliului din 19 mai 1981 privind sprijinul reciproc între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea din urmă și Comisie pentru asigurarea aplicării corecte a reglementărilor vamale sau agricole ⁽²⁾;

întrucât prezenta directivă nu aduce atingere competențelor statelor membre de a lua măsurile necesare în vederea prevenirii traficului ilegal cu explozivi și muniție,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă se aplică explozivilor definiți la alineatul (2).
- (2) „Exploziv” înseamnă materialele și articolele considerate ca atare în recomandările Organizației Națiunilor Unite privind transportul mărfurilor periculoase și care se încadrează în clasa 1 a acestor recomandări.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică:
  - explozivilor, inclusiv muniției, destinați utilizării, conform dispozițiilor legislației interne, de către forțele armate sau poliție;
  - articolelor pirotehnice;
  - muniției, cu excepția dispozițiilor articolelor 10, 11, 12, 13, 17, 18 și 19.
- (4) În înțelesul prezentei directive:
  - „recomandările Organizației Națiunilor Unite” înseamnă recomandările stabilite de comitetul de experți ai Organizației Națiunilor Unite în materie de transport al mărfurilor periculoase, așa cum au fost publicate de organizația menționată (Cartea Portocalie) și modificate până la data adoptării prezentei directive;
  - „siguranță” înseamnă prevenirea accidentelor și, atunci când prevenirea eșuează, limitarea efectelor acestora;
  - „securitate” înseamnă prevenirea utilizării în scopuri care contravin ordinii publice;
  - „furnizor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei ocupație constă, total sau parțial, în fabricarea, comercializarea, schimbul, închirierea, repararea ori transformarea armelor de foc și muniției;
  - „autorizație de transfer” înseamnă decizia luată pentru a permite transferuri preconizate de explozivi în interiorul Comunității;
  - „întreprindere din sectorul explozivilor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică posedând o licență sau o autorizație de fabricare, depozitare, utilizare, transfer ori comercializare de explozivi;
  - „introducere pe piață” înseamnă orice primă punere la dispoziție, contra cost sau gratuit, a explozivilor care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive în scopul distribuiri și/sau utilizării acestora pe piața comunitară;

⁽¹⁾ JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

⁽²⁾ JO L 144, 2.6.1981, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 945/87 (JO L 90, 2.4.1987, p. 4).

— „transfer” înseamnă orice deplasare fizică a explozivilor pe teritoriul Comunității, cu excepția deplasărilor în cadrul aceleiași amplasament.

(5) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să desemneze anumite substanțe ce nu intră sub incidența prezentei directive ca fiind explozivi, în temeiul unor acte cu putere de lege sau norme administrative interne.

CAPITOLUL II

Armonizarea legislațiilor referitoare la explozivi

Articolul 2

(1) Statele membre nu pot interzice, restrânge sau împiedica introducerea pe piață a explozivilor care fac obiectul prezentei directive și care îndeplinesc cerințele acesteia.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că explozivii care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive sunt introduși pe piața comunitară numai dacă respectă toate dispozițiile prezentei directive și dacă le este aplicat marcajul CE descris la articolul 7 și dacă au făcut obiectul unei evaluări a conformității potrivit procedurilor prevăzute în anexa II.

(3) Când explozivii care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive fac obiectul altor directive care reglementează alte aspecte și care prevăd aplicarea marcajului CE, acest marcaj indică faptul că produsele menționate mai sus sunt prezumate conforme și cu dispozițiile acestor directive care li se aplică.

Articolul 3

Explozivii care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive trebuie să respecte cerințele fundamentale de siguranță stabilite în anexa II care li se aplică.

Articolul 4

(1) Statele membre consideră ca fiind conformi cerințelor de siguranță esențiale prevăzute la articolul 3 explozivii care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, atunci când aceștia din urmă respectă standardele naționale relevante care transpun standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Statele membre publică referințele standardelor naționale care transpun standardele armonizate.

(2) Comisia va preciza detaliile cu privire la lucrările în domeniul standardelor armonizate în cadrul raportului înaintat

Parlamentului European și Consiliului privind aplicarea Directivei 83/189/CEE, raport prevăzut la articolul 11 alineatul (2) din directiva menționată.

Articolul 5

Atunci când un stat membru sau Comisia consideră că standardele armonizate prevăzute la articolul 4 nu îndeplinesc total cerințele esențiale prevăzute la articolul 3, Comisia sau statul membru în cauză aduce chestiunea în fața comitetului permanent instituit prin Directiva 83/189/CEE, precizând motivele. Comitetul formulează un aviz fără întârziere.

În lumina avizului comitetului menționat, Comisa informează statele membre cu privire la măsurile ce trebuie luate în ceea ce privește standardele și publicarea prevăzute la articolul 4.

Articolul 6

(1) Procedurile de atestare a conformității explozivilor sunt:

(a) fie examinarea CE de tip (modulul B) prevăzută în anexa II partea 1 și, la alegerea fabricantului, una dintre următoarele:

— conformitatea de tip (modulul C) prevăzută în anexa II partea 2;

— procedura de asigurare a calității producției (modulul D) prevăzută în anexa II partea 3;

— procedura de asigurare a calității produsului (modulul E) prevăzută în anexa II partea 4;

— verificarea produsului (modulul F) prevăzută în anexa II punctul 5;

(b) fie verificarea pe unitate de produs (modulul G) prevăzută în anexa II partea 6.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la organismele desemnate de ele pentru a efectua procedurile de evaluare a conformității menționate mai sus, precum și cu privire la sarcinile specifice atribuite acestor organisme și la numerele de identificare atribuite acestora în prealabil de către Comisie.

Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* lista organismelor notificate care cuprinde numerele de identificare ale acestora, precum și sarcinile pentru care au fost notificate. Comisia asigură actualizarea acestei liste.

Statele membre aplică criteriile minime enunțate în anexa III pentru evaluarea organismelor de notificat. Organismele care îndeplinesc criteriile de evaluare stabilite prin standardele armonizate relevante sunt prezumate a îndeplini criteriile minime relevante.

Un stat membru care a notificat un organism retrace notificarea în cazul în care descoperă că organismul respectiv nu mai îndeplinește criteriile prevăzute în paragraful al doilea. El informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 7

(1) Marcajul CE de conformitate se aplică în mod vizibil, ușor lizibil și de neșters fie pe exploziv, fie, dacă acest lucru nu este posibil, pe o placă de identificare fixată pe aceștia, fie, în ultimă instanță, dacă nici una dintre primele două metode nu poate fi aplicată, pe ambalaj. Placa de identificare trebuie să fie concepută astfel încât să fie imposibilă reutilizarea ei.

În anexa IV este prezentat modelul ce trebuie utilizat pentru marcajul CE de conformitate.

(2) Este interzisă aplicarea pe explozivi a oricărei mărci sau inscripții proprii ce ar putea induce în eroare terții cu privire la semnificația și modulul de scriere a marcajului CE. Orice altă marcă poate fi aplicată pe exploziv, cu condiția ca aceasta să nu reducă vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 8:

(a) dacă un stat membru stabilește că marcajul CE de conformitate a fost aplicat incorect, fabricantul, reprezentantul acestuia sau persoana responsabilă pentru introducerea pe piața comunitară a produsului în cauză are obligația să repună produsul în conformitate cu dispozițiile referitoare la marcaj și să dispună încetarea infracțiunii în condițiile impuse de statul membru respectiv;

(b) în cazul în care neconformitatea persistă, statul membru trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restrânge sau interzice introducerea pe piață a produsului în cauză sau să asigure retragerea acestuia de pe piață conform procedurilor prevăzute la articolul 8.

Articolul 8

(1) Atunci când un stat membru stabilește că un exploziv care poartă marcajul CE de conformitate potrivit scopului în care acesta a fost produs riscă să compromită siguranța, acesta ia toate măsurile provizorii necesare pentru a retrace explozivul respectiv de pe piață sau pentru a interzice introducerea lui pe piață ori libera lui circulație.

Statul membru informează imediat Comisia cu privire la aceste măsuri, indicând motivele și, în special, dacă neconformitatea este rezultatul uneia dintre următoarele cauze:

- nerespectarea cerințelor esențiale;
- aplicarea incorectă a standardelor;
- o lacună a standardelor.

(2) Comisia consultă părțile implicate în cel mai scurt timp. Dacă, după consultarea acestora, Comisia stabilește că măsurile sunt întemeiate, ea informează imediat statul membru care a luat inițiativa, precum și celelalte state membre. Atunci când Comisia constată, după aceste consultări, că măsurile se justifică, ea informează imediat statul membru care a luat acea decizie.

În cazul special în care măsurile menționate la alineatul (1) sunt cauzate de lacune ale standardelor, Comisia consultă mai întâi părțile implicate și, în termen de două luni, aduce chestiunea în fața comitetului permanent instituit prin Directiva 83/189/CEE, dacă statul membru care a luat măsurile intenționează să le mențină și inițiază procedurile prevăzute la articolul 5.

(3) Când un exploziv neconform este prevăzut cu marcajul CE de conformitate, statul membru competent ia măsurile corespunzătoare față de cel care a aplicat marcajul și informează Comisia, precum și celelalte state membre.

CAPITOLUL III

Dispoziții care reglementează supravegherea transferurilor în cadrul Comunității

Articolul 9

(1) Explozivii care fac obiectul prezentei directive pot fi transferați numai conform procedurii din alineatele care urmează.

(2) În cazul transferului explozivilor reglementați de prezentul articol, controalele efectuate cu respectarea dreptului comunitar sau legislației naționale nu se mai efectuează sub formă de controale la frontierele interne, ci doar în cadrul controalelor obișnuite efectuate în mod nediscriminatoriu pe teritoriul întregii Comunități.

(3) Pentru a putea realiza transferul explozivilor, destinatarul trebuie să obțină o autorizație de transfer de la autoritatea competentă din locul de destinație. Autoritatea competentă verifică dacă destinatarul este autorizat legal să achiziționeze explozivi și dacă deține licențele sau autorizațiile necesare. Persoana responsabilă pentru transfer trebuie să înștiințeze autoritățile competente din statul sau statele membre de tranzit cu privire la tranzitul explozivilor prin statul sau statele respective și trebuie să solicite aprobarea acestora.

(4) Dacă un stat membru consideră că există o problemă legată de verificarea dreptului de a achiziționa explozivi prevăzut la alineatul (3), statul membru transmite Comisiei informațiile deținute în acest sens, iar Comisia sesizează fără întârziere comitetul prevăzut la articolul 13.

(5) Dacă autoritatea competentă din locul de destinație autorizează transferul, aceasta eliberează destinatarului un document care se concretizează în autorizația de transfer ce include toate informațiile prevăzute la alineatul (7). Explozivii trebuie să fie însoțiți de un astfel de document până la destinația prevăzută. Documentul trebuie prezentat ori de câte ori este solicitat de către autoritățile competente. Destinatarul păstrează o copie a documentului, pe care o prezintă pentru examinare autorităților competente din locul de destinație, la cererea acestora.

(6) Dacă autoritatea competentă dintr-un stat membru consideră că nu sunt necesare cerințe speciale de siguranță, cum ar fi cele menționate la alineatul (7), explozivii pot fi transferați pe teritoriul sau pe o parte a teritoriului acestui stat membru fără furnizarea în prealabil a informațiilor stipulate la alineatul (7). Autoritatea competentă din locul de destinație eliberează atunci o autorizație de transfer pe durată determinată, care poate fi suspendată sau retrasă în orice moment, pe baza unei decizii motivate. Documentul menționat la alineatul (5), care trebuie să însoțească explozivii până la destinație, se referă atunci numai la autorizația de transfer menționată mai sus.

(7) Dacă transferul explozivilor necesită controale specifice prin care să se poată determina dacă aceste transferuri răspund cerințelor speciale de siguranță pe teritoriul sau pe o parte a teritoriului unui stat membru, înainte de transfer destinatarul trebuie să furnizeze autorității competente din locul de destinație următoarele informații:

- numele și adresa agenților implicați; aceste informații trebuie să fie îndeajuns de detaliate pentru a permite, pe de o parte, contactarea agenților și, pe de altă parte, obținerea confirmării că persoanele în cauză sunt abilitate oficial să recepționeze transportul;
- numărul și cantitatea explozivilor transferați;
- o descriere completă a explozivului în cauză, precum și modul de identificare, inclusiv numărul de identificare al Organizației Națiunilor Unite;
- dacă explozivii urmează a fi introduși pe piață, informații privind respectarea condițiilor impuse pentru introducerea pe piață;
- modul în care se efectuează transferul și itinerarul;
- datele prevăzute de plecare și de sosire;
- dacă este necesar, punctele exacte de trecere la intrarea și ieșirea din statele membre.

Autoritățile competente din locul de destinație examinează condițiile în care trebuie să aibă loc transferul, acordând o atenție deosebită normelor speciale de siguranță. În cazul în care sunt respectate normele speciale de siguranță, se autorizează transferul. În cazul tranzitului pe teritoriul altor state membre, aceste state membre trebuie, de asemenea, să examineze și să aprobe, în aceleași condiții, informațiile referitoare la transfer.

(8) Fără a aduce atingere controalelor obișnuite efectuate pe teritoriul său de către statul membru de plecare în conformitate cu prezenta directivă, destinatarul sau agenții din sectorul explozivilor înaintează autorităților competente din statul membru de plecare, precum și celor din statul membru de tranzit, la cererea acestora, orice informație utilă de care dispun în legătură cu transferul de explozivi.

(9) Nici un furnizor nu poate efectua transferul de explozivi dacă destinatarul nu a obținut autorizațiile necesare pentru transfer, conform dispozițiilor alineatelor (3), (5), (6) și (7).

Articolul 10

(1) Muniția nu poate fi transferată dintr-un stat membru în altul decât cu respectarea procedurii prevăzute la alineatele următoare. Aceste dispoziții se aplică și în cazul transferului muniției care a făcut obiectul unei vânzări prin corespondență.

(2) În ceea ce privește transferurile de muniție către un alt stat membru, persoana interesată comunică statului membru în care se află muniția, înainte de orice expediție:

- numele și adresa vânzătorului sau cedentului, al cumpărătorului sau al dobânditorului muniției și, când este cazul, al proprietarului;
- adresa la care va fi trimisă sau transportată muniția;
- cantitatea de muniție trimisă sau transportată;
- datele care permit identificarea muniției, precum și indicarea faptului că muniția a făcut obiectul unui control conform dispozițiilor Convenției din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcării armelor de foc mici;
- mijlocul de transfer;
- data plecării și data estimată de sosire a transportului.

Informațiile menționate la ultimele două linii nu trebuie furnizate în cazul transferului între furnizori. Statul membru examinează condițiile în care are loc transferul, în special în ceea ce privește siguranța. În cazul în care un stat membru autorizează un astfel de transfer, el eliberează un permis care cuprinde toate

informațiile menționate la primul paragraf. Acest permis însoțește muniția până la destinație; el trebuie prezentat ori de câte ori autoritățile competente din statele membre solicită acest lucru.

(3) Fiecare stat membru poate acorda furnizorilor dreptul de a efectua transporturi de muniție de pe teritoriul său către un furnizor stabilit în alt stat membru, fără obținerea în prealabil a autorizației menționate la alineatul (2). În acest sens, statul membru eliberează o autorizație valabilă timp de trei ani, care poate fi suspendată sau anulată în orice moment printr-o decizie motivată. Un document care face referire la această autorizație însoțește muniția până la destinație. Acest document trebuie prezentat ori de câte ori autoritățile competente ale statelor membre solicită acest lucru.

Înainte de efectuarea transferului, furnizorul comunică autorităților competente din statul membru din care se va efectua transferul toate informațiile enumerate la alineatul (2) primul paragraf.

(4) Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre lista cu tipurile de muniție pentru care autorizația de transfer către teritoriul său poate fi acordată fără consimțământ prealabil.

Astfel de liste de muniție vor fi comunicate furnizorilor care au obținut autorizație pentru transferul muniției fără autorizație prealabilă în cadrul procedurii prevăzute la alineatul (3).

(5) Fiecare stat membru transmite orice informație utilă de care dispune în legătură cu transferuri definitive de muniție statului membru pe teritoriul căruia sunt efectuate aceste transferuri.

Informațiile pe care statele membre le primesc ca urmare a aplicării procedurilor prevăzute în prezentul articol vor fi comunicate, cel târziu în momentul transferului, statului membru de destinație și, dacă este cazul, statelor membre de tranzit.

Articolul 11

Prin derogare de la articolul 9 alineatele (3), (5), (6) și (7) și de la articolul 10, în cazul unor amenințări grave sau al unor atentate la siguranța publică prin deținerea sau utilizarea ilicită a explozivilor sau muniției reglementate de prezenta directivă, un stat membru poate lua toate măsurile necesare referitoare la transferul explozivilor sau muniției pentru a preveni astfel de situații de deținere sau utilizare ilicită.

Aceste măsuri respectă principiul proporționalității. Ele nu trebuie să fie nici un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție mascată în comerțul dintre statele membre.

Orice stat membru care adoptă astfel de măsuri înștiințează imediat Comisia, care informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

CAPITOLUL IV

Alte dispoziții

Articolul 12

(1) Statele membre stabilesc rețele de schimb de informații pentru aplicarea articolelor 9 și 10. Statele membre înștiințează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile naționale responsabile pentru trimiterea și primirea informațiilor și pentru aplicarea procedurilor prevăzute la articolele 9 și 10 menționate anterior.

(2) În scopul aplicării prezentei directive, dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1468/81, în special cele referitoare la confidențialitate, se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 13

(1) Comisia este sprijinită de un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Comitetul examinează orice chestiune care privește aplicarea prezentei directive adusă în discuție de președinte, fie din inițiativă proprie, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. În cadrul comitetului, voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate conform articolului menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsuri care se aplică imediat. Totuși, dacă nu sunt conforme cu avizul comitetului, aceste măsuri sunt de îndată comunicate Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia amână aplicarea măsurilor adoptate pentru o perioadă de trei luni de la data comunicării acestora.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită în termenul prevăzut în paragraful al doilea.

(3) Procedura definită la alineatul (2) se aplică în special pentru a ține seama de modificările viitoare ale recomandărilor Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 14

Statele membre păstrează la dispoziția celorlalte state membre și a Comisiei informații actualizate referitoare la întreprinderile din sectorul explozivilor care posedă o licență sau o autorizație menționate la articolul 1 alineatul (4).

Statele membre verifică dacă aceste întreprinderi din sectorul explozivilor dispun de un sistem de urmărire a deținerii de explozivi care să permită identificarea în orice moment a celor care dețin explozivi. Condițiile de aplicare a prezentului paragraf se adoptă în conformitate cu procedura comitetului, prevăzută la articolul 13.

Întreprinderile din sectorul explozivilor țin registre cu tranzacțiile efectuate care le permit să îndeplinească obligațiile prevăzute în prezentul articol.

Documentele menționate în prezentul articol trebuie păstrate cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a avut loc tranzacția, chiar dacă întreprinderea și-a încetat activitatea. Ele trebuie să fie disponibile imediat pentru un eventual control la cererea autorităților competente.

Articolul 15

Statele membre asigură marcarea corespunzătoare a explozivilor.

Articolul 16

Când un stat membru eliberează o licență sau o autorizație în scopul de a permite exercitarea unei activități de fabricare a explozivilor, acesta verifică în special dacă persoanele responsabile sunt în măsură să asigure respectarea angajamentelor tehnice asumate.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale*Articolul 17*

Fiecare stat membru stabilește sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Aceste sancțiuni trebuie să fie suficient de mari pentru a determina respectarea acestor dispoziții.

Articolul 18

În cadrul normelor de drept intern, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a permite autorităților competente confiscarea oricărui produs care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, dacă există suficiente probe care să ateste că produsul respectiv va face obiectul unei achiziționări, utilizări sau trafic ilicite.

Articolul 19

(1) Statele membre pun în aplicare dispozițiile necesare în conformitate cu articolele 9, 10, 11, 12, 13 și 14 până la 30 septembrie 1993.

(2) Statele membre adoptă și publică până la 30 iunie 1994 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma altor dispoziții decât celea menționate la alineatul (1). Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică aceste dispoziții de la 1 ianuarie 1995.

(3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(4) Cu toate acestea, în perioada până la 31 decembrie 2002, statele membre permit introducerea pe piață a explozivilor care respectă reglementările interne în vigoare pe teritoriul acestora înainte de 31 decembrie 1994.

(5) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 5 aprilie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

J. TRØJBORG

ANEXA I

CERINȚE ESENȚIALE DE SIGURANȚĂ

I. Cerințe generale

1. Orice exploziv trebuie proiectat, fabricat și furnizat astfel încât să prezinte un risc minim pentru viața și sănătatea oamenilor, integritatea bunurilor și a mediului, în condiții normale și previzibile, în special cu privire la normele de siguranță și la practicile standard, inclusiv cele referitoare la perioada dinaintea utilizării.
2. Orice exploziv trebuie să atingă performanțele specifice declarate de fabricant, pentru a asigura cel mai mare grad de siguranță și de fiabilitate posibil.
3. Orice exploziv trebuie proiectat și fabricat astfel încât să poată fi eliminat, atunci când se utilizează tehnici corespunzătoare, cu efecte minime asupra mediului.

II. Cerințe speciale

1. Cel puțin următoarele informații și proprietăți trebuie să fie luate în considerare, dacă este cazul. Fiecare exploziv trebuie testat în condiții realiste. Dacă acest lucru nu este posibil într-un laborator, testele trebuie efectuate în condițiile în care urmează să fie utilizat explozivul.
  - (a) Date despre construcție și proprietăți caracteristice, inclusiv compoziția chimică, gradul de omogenitate și, dacă este cazul, dimensiunile și granulometria.
  - (b) Stabilitatea fizică și chimică a explozivului în toate condițiile din mediul la care poate fi expus.
  - (c) Sensibilitatea la șocuri și la frecare.
  - (d) Compatibilitatea tuturor componentelor din punct de vedere al stabilității lor fizice și chimice.
  - (e) Puritatea chimică a explozivului.
  - (f) Rezistența explozivului la acțiunea apei, atunci când acesta este destinat utilizării într-un mediu umed sau în prezența apei și când acțiunea apei riscă să influențeze nefavorabil calitățile sale de funcționare.
  - (g) Rezistența la temperaturi joase și înalte, atunci când explozivul este destinat depozitării sau utilizării la astfel de temperaturi și când răcirea sau încălzirea unuia dintre componenți sau a explozivului în întregime riscă să influențeze în mod nefavorabil siguranța sau fiabilitatea acestuia.
  - (h) Oportunitatea utilizării explozivului în zone periculoase (atmosfera grizutoasă, mase calde etc.), dacă explozivul este destinat utilizării în astfel de condiții.
  - (i) Siguranța față de aprinderea sau inițierea intempestivă.
  - (j) Încărcarea și funcționarea corectă a explozivului atunci când acesta este utilizat în scopul pentru care a fost creat.
  - (k) Instrucțiuni corespunzătoare și, dacă este cazul, marcaje referitoare la condițiile de manipulare, depozitare, utilizare și eliminare a explozivului, scrise în limba sau limbile oficiale ale statului membru de destinație.
  - (l) Capacitatea explozivului, a ambalajului și a tuturor componentelor de a rezista la deteriorările ce pot surveni în timpul depozitării până la data limită de utilizare specificată de fabricant.
  - (m) Indicarea tuturor aparatelor și accesoriilor necesare pentru funcționarea fiabilă și sigură a explozivilor.
2. Diferitele grupe de explozivi trebuie să respecte cel puțin cerințele următoare:
  - A. *Explozivi minieri*
    - (a) Metoda de inițiere a explozivilor minieri trebuie să fie sigură și fiabilă, conform modului de aprindere prevăzut, și să conducă la detonarea sau deflagrația completă a explozivului minier. În cazul particular al pulberii negre, trebuie verificată capacitatea de deflagrație a acesteia.

- (b) Explozivii minieri sub formă de cartușe trebuie să transmită detonarea de la un capăt la celălalt al trenului de cartușe în condiții de siguranță și fiabilitate.
  - (c) Emanările produse de detonarea explozivilor minieri destinați utilizării în subteran nu trebuie să conțină monoxid de carbon, gaze nitroase, alte gaze, vapori sau reziduuri solide în suspensie, în cantități care, în condiții obișnuite de exploatare, sunt dăunătoare pentru sănătate.
- B. *Fitile detonante, fitile de siguranță, alte fitile și tuburi de șoc*
- (a) Învelișurile fitilelor detonante, fitilelor de siguranță și cele ale altor fitile trebuie să aibă o rezistență mecanică adecvată, care să permită protejarea umpluturii de exploziv în timpul expunerii la solicitări mecanice obișnuite.
  - (b) Parametrii care determină timpii de ardere a fitilelor de siguranță trebuie indicați și respectați în condiții de fiabilitate.
  - (c) Fitilele detonante trebuie să poată fi inițiate în condiții fiabile, să aibă o capacitate de inițiere suficientă și să respecte cerințele referitoare la depozitare în condiții climatice speciale.
- C. *Detonatoare (inclusiv detonatoare cu întârziere) și relee*
- (a) Detonatoarele trebuie să inițieze fiabil detonarea explozivilor minieri cu care aceștia se utilizează, în toate condițiile de utilizare previzibile.
  - (b) Conectoarele cu întârziere pentru fitilele detonante trebuie să poată fi inițiate fiabil.
  - (c) Capacitatea de inițiere nu trebuie să fie influențată negativ de umiditate.
  - (d) Timpii de temporizare a detonatoarelor cu întârziere trebuie să fie suficient de uniformi pentru ca riscurile de suprapunere a timpilor de temporizare din etape de timp adiacente să fie nesemnificative.
  - (e) Caracteristicile electrice ale detonatoarelor electrice trebuie să fie indicate pe ambalaj (curent minim de funcționare, rezistență etc.).
  - (f) Firele detonatoarelor electrice trebuie să fie suficient izolate și să aibă o rezistență mecanică îndeajuns de mare, inclusiv soliditatea legăturii cu detonatorul, ținând seama de destinația acestora.
- D. *Propulsori și carburanți pentru rachete*
- (a) Aceste materiale nu trebuie să detoneze când sunt utilizate în scopul pentru care au fost destinate.
  - (b) Dacă este necesar, propulsorii trebuie să fie stabilizați împotriva descompunerii (de exemplu, cei bazați pe nitroceluloză).
  - (c) Carburanții solizi pentru rachete, când se află în formă comprimată sau turnată, nu trebuie să conțină fisuri sau bule de gaz accidentale care afectează în mod periculos funcționarea lor.
-

ANEXA II

1. MODULUL B: **Examinarea CE de tip**

1. Acest modul descrie partea din procedură prin care un organism notificat constată și atestă că un exemplar reprezentativ din producția avută în vedere respectă dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive.
2. Cererea pentru examinarea CE de tip se depune de către fabricant sau de către reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate la organismul notificat ales de către acesta.

Cererea trebuie să includă:

- numele și adresa fabricantului și, dacă cererea este depusă de către reprezentantul autorizat al acestuia, numele și adresa reprezentantului respectiv;
- o declarație scrisă în care se specifică faptul că aceeași cerere nu a mai fost depusă la un alt organism notificat;
- documentația tehnică descrisă la punctul 3.

Solicitantul pune la dispoziția organismului notificat un exemplar reprezentativ din producția avută în vedere, denumit în continuare „tip”. Organismul notificat poate solicita alte exemplare de același tip dacă acestea îi sunt necesare pentru a continua programul de testare.

3. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității produsului cu cerințele directivei. Documentația trebuie să acopere, în măsura necesară acestei evaluări, proiectarea, fabricarea și funcționarea produsului și trebuie să conțină, în măsura necesară evaluării:
  - o descriere generală a tipului;
  - desene de concepție și execuție, precum și schemele componentelor, subsansamblelor, circuitelor etc.;
  - descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor și pentru funcționarea produsului;
  - o listă a standardelor prevăzute la articolul 4, aplicate total sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru respectarea cerințelor esențiale ale directivei, atunci când nu au fost aplicate standardele menționate la articolul 5;
  - rezultatele calculului de proiectare efectuate, rezultatele testelor etc.;
  - rapoartele de testare.
4. Organismul notificat:
  - 4.1. examinează documentația tehnică, verifică dacă tipul a fost fabricat în conformitate cu această documentație și identifică elementele proiectate conform dispozițiilor relevante ale standardelor menționate la articolul 4, precum și componentele proiectate fără aplicarea dispozițiilor corespunzătoare din aceste standarde;
  - 4.2. efectuează sau dispune efectuarea examinărilor corespunzătoare și testelor necesare pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de fabricant îndeplinesc cerințele esențiale ale directivei, atunci când nu au fost aplicate standardele menționate la articolul 4;
  - 4.3. efectuează sau dispune efectuarea examinărilor corespunzătoare și testelor necesare pentru a verifica dacă, în cazul în care fabricantul a decis să aplice standardele relevante, acestea au fost efectiv aplicate;
  - 4.4. convine cu solicitantul în privința locului unde se vor efectua controalele și testele necesare.
5. Când tipul îndeplinește dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive, organismul notificat eliberează solicitantului un certificat de examinare CE de tip. Acest certificat conține numele și adresa fabricantului, concluziile controlului și datele necesare pentru identificarea tipului certificat.

O listă cu părțile semnificative din documentația tehnică se anexează la certificat, o copie rămânând la organismul notificat.

Dacă refuză să elibereze un certificat de tip fabricantului sau reprezentantului său stabilit în Comunitate, organismul notificat trebuie să-și motiveze în detaliu acest refuz.

Trebuie să fie prevăzută o procedură de atac.

6. Solicitantul informează organismul notificat care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare CE de tip cu privire la toate modificările asupra produsului certificat, fiind necesar un nou certificat atunci când aceste modificări pot influența cerințele esențiale sau condițiile de utilizare prevăzute pentru produsul respectiv. Acest nou certificat se eliberează sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare CE de tip.
7. Fiecare organism notificat trebuie să comunice celorlalte organisme notificate informațiile relevante referitoare la certificatele de examinare CE de tip și la completările certificate și retrase.
8. Celelalte organisme notificate pot primi copii ale certificatelor de examinare CE de tip și/sau ale completărilor. Anexele la certificate se păstrează la dispoziția celorlalte organisme notificate.
9. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate păstrează, împreună cu documentația tehnică, o copie a certificatelor de examinare CE de tip și a completărilor acestora, pentru o perioadă de cel puțin 10 ani de la data fabricării produsului în cauză.

Când nici fabricantul, nici reprezentantul autorizat al acestuia nu sunt stabiliți în Comunitate, obligația de a păstra documentația tehnică la dispoziție revine persoanei responsabile pentru introducerea produsului pe piața comunitară.

2. MODULUL C: **Conformitatea de tip**

1. Acest modul descrie acea parte din procedură prin care fabricantul sau reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Comunitate asigură și declară că explozivii în cauză sunt în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și îndeplinesc cerințele corespunzătoare din prezenta directivă. Fabricantul trebuie să atașeze marcajul CE pe fiecare exploziv și să redacteze o declarație scrisă de conformitate.
2. Fabricantul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că procesul de fabricație asigură conformitatea produsului fabricat cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele prezentei directive.
3. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate cel puțin 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului în cauză.

Dacă nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Comunitate, obligația de a păstra documentația tehnică la dispoziție revine persoanei responsabile pentru introducerea produsului pe piața comunitară.

4. Un organism notificat ales de către fabricant efectuează sau dispune efectuarea controalelor cu privire la produs la intervale de timp aleatorii. Se examinează un eșantion adecvat de produs finit, prelevat la fața locului de către organismul notificat și se efectuează testele corespunzătoare definite în standardul sau standardele aplicabile prevăzute la articolul 4 sau se efectuează teste echivalente pentru verificarea conformității producției cu cerințele prezentei directive. În cazul în care unul sau mai multe exemplare de produs nu sunt conforme, organismul notificat ia măsurile corespunzătoare.

Pe răspunderea organismului notificat, fabricantul atașează simbolul de identificare al organismului în cursul procesului de fabricație.

3. MODULUL D: **Asigurarea calității producției**

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul care îndeplinește obligațiile prevăzute la punctul 2 asigură și declară că explozivii în cauză sunt conformi cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și îndeplinesc cerințele prezentei directive. Fabricantul aplică marcajul CE pe fiecare exploziv și întocmește o declarație scrisă de conformitate. Marcajul CE este însoțit de simbolul de identificare al organismului notificat responsabil pentru supravegherea prevăzută la punctul 4.

2. Fabricantul trebuie să aplice un sistem de calitate certificat pentru producție, să efectueze o inspecție și teste, așa cum se prevede la punctul 3. El trebuie să fie supus supravegherii menționate la punctul 4.

3. *Sistemul de calitate*

- 3.1. Fabricantul depune la organismul notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru explozivii în cauză.

Cererea trebuie să includă:

- toate informațiile relevante pentru categoria de explozivi în cauză;
- documentația sistemului de calitate;
- documentația tehnică cu privire la tipul certificat și o copie a certificatului de examinare CE de tip.

- 3.2. Sistemul de calitate trebuie să asigure conformitatea explozivilor cu tipul descris în certificatul de examinare CE de tip și cu cerințele prezentei directive care li se aplică.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de către fabricant trebuie să fie reunite într-o manieră sistematică și ordonată, într-o documentație sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație privind sistemul de calitate trebuie să permită o interpretare consecventă a programelor, planurilor, manualelor de calitate și a dosarelor de calitate.

Documentația cuprinde, în special, o descriere adecvată:

- a obiectivelor de calitate, a organigramei, a responsabilităților și atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea explozivilor;
- a proceselor de fabricație, a tehnicilor de control și de asigurare a calității și a tehnicilor și acțiunilor sistematice care vor fi aplicate;
- a examinărilor și testelor care vor fi efectuate înaintea, în timpul și după fabricație, precum și a frecvenței efectuării acestora;
- a dosarelor de calitate, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele de testare, datele de etalonare, rapoartele referitoare la calificarea personalului implicat etc.;
- a mijloacelor de supraveghere care permit atingerea nivelului corespunzător de calitate al explozivilor și a funcționării efective a sistemului de calitate.

- 3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2. El prezumă conformitatea cu cerințele sistemelor de calitate care pun în aplicare standardul armonizat relevant. Echipa de audit trebuie să cuprindă cel puțin un membru cu experiență în evaluarea tehnologiei produsului în cauză. Procedura de evaluare include o vizită la sediul fabricantului.

Decizia este notificată fabricantului. Notificarea trebuie să conțină concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.

- 3.4. Fabricantul se angajează să respecte obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat și să-l mențină la un nivel adecvat și eficient.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat informează organismul notificat care a certificat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul de calitate astfel modificat mai îndeplinește cerințele prevăzute la punctul 3.2 sau dacă este necesară o nouă evaluare.

El notifică fabricantul cu privire la hotărârea sa. Notificarea conține concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. *Supravegherea pe răspunderea organismului notificat*
    - 4.1. Supravegherea are rolul de a garanta că fabricantul îndeplinește cum se cuvine obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat.
    - 4.2. Fabricantul permite accesul organismului notificat, pentru inspecție, în incintele de fabricație, control, testare și depozitare și îi furnizează acestuia toate informațiile necesare, în special:
      - documentația cu privire la sistemul de calitate;
      - dosarele de calitate, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele de testare și de etalonare, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.
    - 4.3. Organismul notificat efectuează periodic audituri pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează fabricantului rapoarte de audit.
    - 4.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la fabricant. În timpul unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate; dacă este necesar, organismul notificat furnizează fabricantului un raport al vizitei și, în cazul efectuării unui test, un raport de testare.
  5. Fabricantul trebuie să păstreze la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului următoarele:
    - documentația prevăzută la punctul 3.1 a doua liniuță;
    - modificările menționate la punctul 3.4 al doilea paragraf;
    - deciziile și rapoartele organismului notificat menționate în paragrafele finale de la punctele 3.4, 4.3 și 4.4.
  6. Fiecare organism notificat trebuie să furnizeze celorlalte organisme notificate informațiile relevante cu privire la certificatele eliberate sau retrase pentru sistemul de calitate.
4. **MODULUL E: Asigurarea calității produsului**
1. Acest modul prezintă procedura prin care fabricantul care îndeplinește obligațiile de la punctul 2 se asigură și declară că explozivii sunt în conformitate cu tipurile descrise în certificatul de examinare CE de tip. Fabricantul aplică marcajul CE pe fiecare exploziv și întocmește o declarație scrisă de conformitate. Marcajul CE trebuie să fie însoțit de simbolul de identificare al organismului responsabil pentru supravegherea menționată la punctul 4.
  2. Fabricantul aplică un sistem de calitate certificat pentru controlul final al explozivilor și pentru testări, conform punctului 3. El este supus supravegherii prevăzute la punctul 4.
  3. *Sistemul de calitate*
    - 3.1. Fabricantul depune la organismul notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului de calitate pentru explozivii pe care îi produce.

Cererea cuprinde:

      - toate informațiile relevante pentru categoria de explozivi prevăzută;
      - documentația sistemului de calitate;
      - documentația tehnică în legătură cu tipul certificat și o copie a certificatului de examinare CE de tip.
    - 3.2. În cadrul sistemului de calitate fiecare exploziv este examinat și se efectuează testele corespunzătoare definite în standardul sau standardele aplicabile prevăzute la articolul 4 sau teste echivalente pentru verificarea conformității acestuia cu cerințele directivei. Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de fabricant trebuie să figureze într-o documentație sistematică și ordonată, sub forma unor măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație a sistemului de calitate permite o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și dosarelor de calitate.

Ea trebuie să cuprindă, în special, descrieri adecvate:

- ale obiectivelor de calitate și organigramei, ale responsabilităților și atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea explozivilor;
- ale controalelor și testelor care vor fi efectuate după fabricație;
- ale mijloacelor de verificare a funcționării efective a sistemului de calitate;
- ale dosarelor de calitate, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele de testare, datele de etalonare, rapoartele referitoare la calificarea personalului implicat etc.

- 3.3. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2. El prezumă conformitatea cu aceste cerințe pentru sistemele de calitate care pun în aplicare standardul armonizat relevant.

Echipa de audit cuprinde cel puțin un membru care a dobândit, ca evaluator, experiență cu privire la tehnologia produsului în cauză. Procedura de evaluare include o vizită în incintele fabricantului.

Decizia se notifică fabricantului. Ea conține concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.

- 3.4. Fabricantul se angajează să respecte obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat și să-l mențină la un nivel adecvat și eficient.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat informează organismul notificat care a certificat sistemul de calitate cu privire la orice proiect de modificare a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul de calitate astfel modificat mai îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2 sau este necesară o reevaluare.

El notifică fabricantul cu privire la decizia sa. Notificarea conține concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. *Supravegherea pe răspunderea organismului notificat*

- 4.1. Supravegherea are rolul de a garanta că fabricantul îndeplinește cum se cuvine obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat.

- 4.2. Fabricantul permite accesul organismului notificat în incintele de fabricație, control, testare și depozitare și îi furnizează acestuia toate informațiile necesare, în special:

- documentația sistemului de calitate;
- documentația tehnică;
- dosarele de calitate, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele de testare, datele de etalonare, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.

- 4.3. Organismul notificat efectuează periodic audituri pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează fabricantului un raport de audit.

- 4.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la fabricant. În timpul unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate; dacă este necesar, organismul notificat furnizează fabricantului un raport al vizitei și, în cazul efectuării unui test, un raport de testare.

5. Fabricantul păstrează la dispoziția autorităților naționale, timp de cel puțin 10 ani de la ultima dată de fabricație a produsului, următoarele:

- documentația prevăzută la a doua liniuță de la punctul 3.1;
- adaptările prevăzute în al doilea paragraf de la punctul 3.4;
- deciziile și rapoartele organismului notificat prevăzute la punctul 3.4 ultimul paragraf și la punctele 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat comunică celorlalte organisme notificate informațiile relevante cu privire la certificatele eliberate sau retrase pentru sistemul de calitate.

5. MODULUL F: Verificarea produsului

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate asigură și declară că explozivii care fac obiectul dispozițiilor de la punctul 3 sunt în conformitate cu tipurile descrise în certificatul de examinare CE de tip și îndeplinesc cerințele relevante ale prezentei directive.
2. Fabricantul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure conformitatea explozivilor cu tipurile descrise în certificatele de examinare CE de tip și cu cerințele directivei care li se aplică. El aplică marcajul CE pe fiecare exploziv și întocmește o declarație de conformitate.
3. Organismul notificat efectuează examinările și testele corespunzătoare pentru a verifica dacă explozivii corespund cerințelor relevante din directivă, examinând și efectuând teste ale fiecărui exploziv așa cum se arată la punctul 4.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat păstrează o copie a declarației de conformitate pentru o perioadă de cel puțin 10 ani de la ultima dată de fabricație a explozivului.

4. *Verificarea prin examinarea și testarea fiecărui exploziv*
  - 4.1. Toți explozivii se examinează individual și se efectuează testele corespunzătoare definite în standardul sau standardele menționate la articolul 4 sau se efectuează teste echivalente pentru a verifica dacă aceștia sunt în conformitate cu tipul relevant și cu cerințele prezentei directive.
  - 4.2. Organismul notificat aplică sau dispune aplicarea simbolului său de identificare pe fiecare exploziv certificat și întocmește un certificat de conformitate scris referitor la testele efectuate.
  - 4.3. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat este în măsură să prezinte la cerere certificatele de conformitate ale organismului notificat.

6. MODULUL G: Verificare pe unitate de produs

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul asigură și declară că explozivul care a obținut certificatul prevăzut la punctul 2 respectă cerințele relevante ale directivei. Fabricantul aplică marcajul CE pe exploziv și întocmește o declarație de conformitate.
2. Organismul notificat examinează explozivul și efectuează testele corespunzătoare prevăzute în standardele aplicabile prevăzute la articolul 4 sau teste echivalente pentru a asigura conformitatea explozivului cu cerințele corespunzătoare ale directivei.

Organismul notificat aplică sau dispune aplicarea simbolului său de identificare pe explozivul certificat și întocmește un certificat de conformitate cu privire la testele efectuate.

3. Documentația tehnică are rolul de a permite evaluarea conformității cu cerințele directivei, precum și înțelegerea proiectării, fabricării și modului de funcționare a explozivului.

Documentația trebuie să cuprindă, în măsura în care este necesar pentru evaluare:

- o descriere generală a tipului;
- desenele de concepție și de execuție, precum și schemele componentelor, subsansamblelor, circuitelor etc.;
- descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate și a sistemului de funcționare al explozivului sau al sistemului de protecție;
- lista standardelor prevăzute la articolul 4, aplicate total sau parțial, precum și o descriere a soluțiilor adoptate pentru respectarea cerințelor esențiale, atunci când nu au fost aplicate standardele menționate la articolul 4;
- rezultatele calculelor de proiectare efectuate, rezultatele verificărilor efectuate etc.;
- rapoartele de testare.

ANEXA III

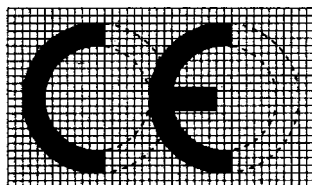
CRITERII MINIME CE TREBUIE LUATE ÎN CONSIDERARE DE CĂTRE STATELE MEMBRE PENTRU NOTIFICAREA ORGANISMELOR

1. Organismul, directorul acestuia și personalul care efectuează operațiuni de control nu trebuie să fie proiectanți, constructori, furnizori sau utilizatori ai explozivilor pe care îi verifică și nici reprezentanți autorizați ai acestora. Ei nu pot interveni, nici direct, nici ca reprezentanți autorizați, în proiectarea, construcția, comercializarea sau întreținerea acestor explozivi. Aceasta nu exclude posibilitatea unui schimb de informații tehnice între constructor și organism.
  2. Organismul și personalul său efectuează operațiunile de control cu cea mai mare integritate profesională și cu cea mai mare competență tehnică și trebuie să fie liberi de orice presiuni și incitări, în special de ordin financiar, care le-ar putea influența judecata sau rezultatele controalelor pe care le efectuează, în special cele din partea unor persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatele controalelor.
  3. Organismul trebuie să posede personalul și mijloace necesare care să îi permită să efectueze corect sarcinile tehnice și administrative legate de executare și verificare; el trebuie, de asemenea, să aibă acces la materialele necesare pentru controale excepționale.
  4. Personalul care efectuează controlul trebuie să posede:
    - o bună pregătire tehnică și profesională;
    - cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor cu privire la controalele pe care le efectuează și o experiență adecvată în astfel de controale;
    - abilitatea de a întocmi certificatele, rapoartele și procesele verbale care constituie materializarea controalelor efectuate.
  5. Trebuie să fie garantată imparțialitatea personalului care efectuează controlul. Remunerația acestuia nu depinde de numărul testelor efectuate sau de rezultatul acestora.
  6. Organismul trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă, dacă aceasta nu este asumată de stat pe baza legislației naționale sau dacă statul membru nu este direct responsabil pentru controale.
  7. Personalul organismului este obligat să respecte secretul profesional cu privire la toate informațiile dobândite în timpul efectuării sarcinilor (mai puțin față de autoritățile competente din statele în care sunt desfășurate aceste activități), în cadrul prezentei directive sau al oricăror dispoziții de drept național care o pun în vigoare.
-

ANEXA IV

MARCAJUL DE CONFORMITATE

Marcajul CE de conformitate constă în inițialele „CE” sub forma următoare:

În cazul micșorării sau măririi marcajului, trebuie respectate proporțiile din reprezentarea grafică gradată de mai sus.
